

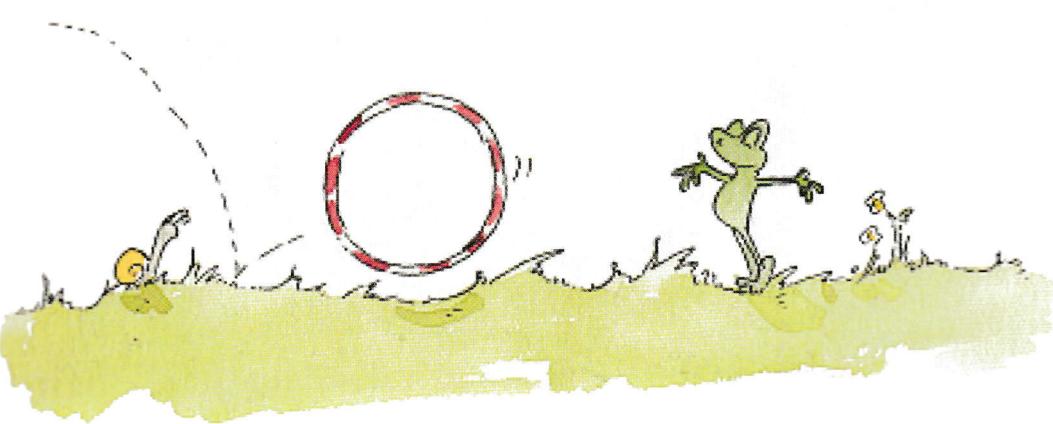
Tifi Păpădie

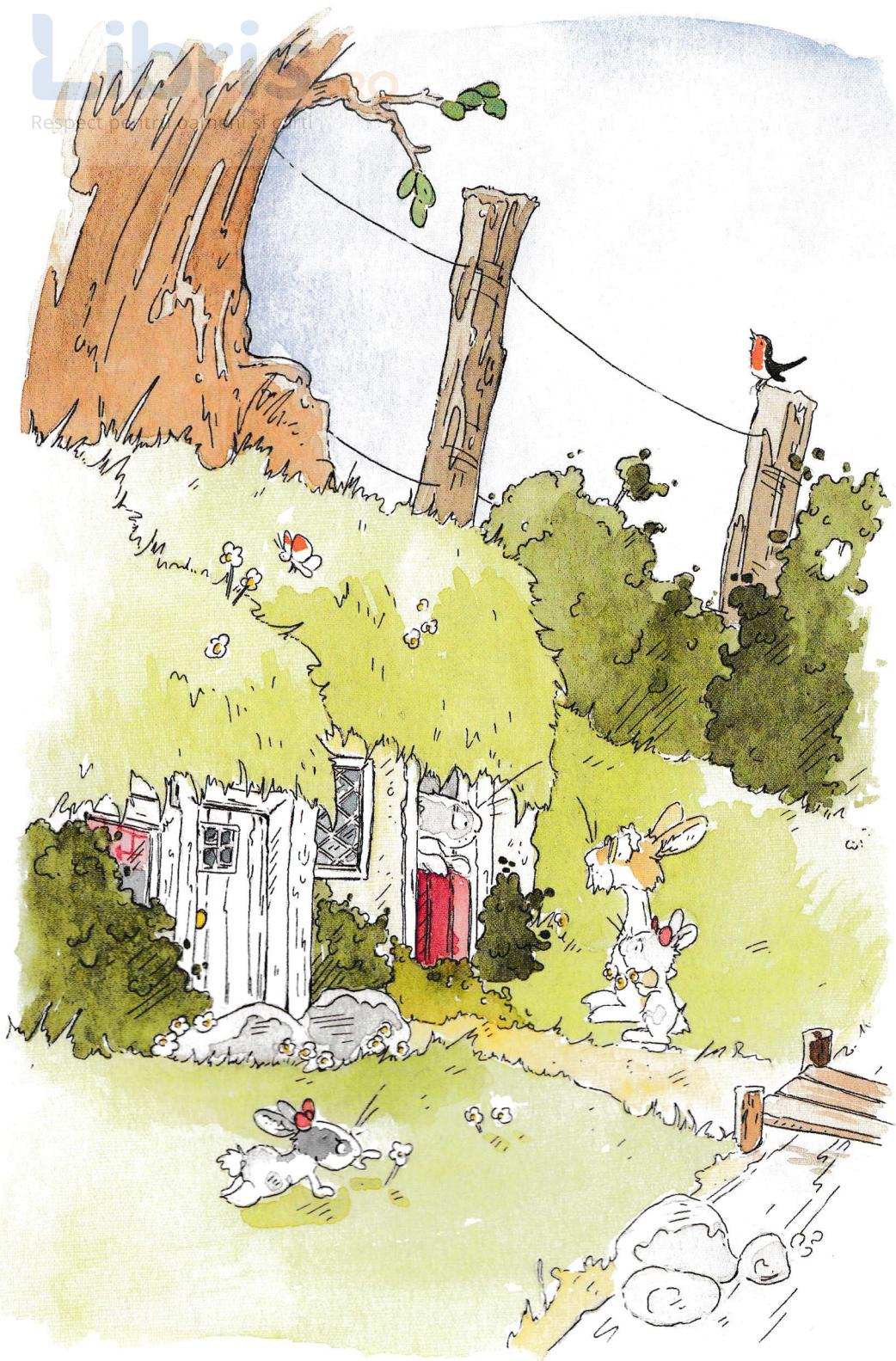
Cel mai bun prieten
din lume

Cuprins

Ziua de naștere a mamei	9
Arne merge la grădiniță	15
Tifi găsește o monedă	21
Aproape de o aventură la cort	27
Tifi supereroul	33
Un caz pentru cele Patru Pietricele	39
Tifi se pune pe treabă	45
Tifi, fratele cel mare	51
Tifi se mută	57
Vizită nocturnă	63
Tifi în pădure	69
Chiar și aşa, viaţa continuă	76
În sfârşit o căsuţă în copac	82
Tifi primeşte un talisman	88

Ziua de naștere a mamei

Îți aduci aminte de Tifi Păpădie? Ei bine, știi că de fapt pe el îl cheamă Tifian. Dar nu-l strigă nimeni aşa.

Tifi locuiește împreună cu părinții săi și cu numeroasele surori într-o vizuină mare, sub tufișurile de pe malul râului. În apropiere locuiesc și bunicii săi.

Dimineața, Tifi merge la grădinița Poienița fermecată. La fel ca prietenii săi, Neri și Clara.

Desigur că nu l-ai uitat nici pe Oskar, broscoiul de plus al lui Tifi. Oskar este mereu prezent, indiferent dacă Tifi are nevoie de un pertener de joacă, de cineva care să-l îmbrățișeze sau pur și simplu are nevoie de un ajutor. Și chiar azi, bunul său prieten Oskar nu-i poate fi de ajutor. De aceea, Tifi are nevoie de tot sprijinul din lume.

Mâine este ziua de naștere a mamei sale, iar Tifi nu are nici cea mai mică idee ce cadou ar putea să-i facă.

Anul trecut, Tifi i-a dăruit o cutiuță împodobită cu firisoare subțiri, ca niște tăișei, iar mama s-a bucurat enorm. Mama spusese că era o cutiuță foarte necesară.

Dar Tifi nu putea să-i dăruiască mamei sale aceeași cutiuță de fiecare dată când era ziua ei.

Încă de dimineață, la grădiniță Tifi se întreabă dacă mamei nu i-ar plăcea un tablou. Tifi vrea să picteze un tablou, pe care să-l înrămeze tatăl său. Atunci, mama l-ar putea pune pe peretele mare din bucătărie, chiar lângă fereastră. Asta ar fi fost o idee minunată, dacă Tifi s-ar fi apucat imediat de pictat. Însă, imediat cum se întoarce de la grădiniță, Tifi află că și surorile sale vor să-i facă mamei cadou un tablou. Fiecare a pictat o foaie mică, și, pe cât de multe sunt surorile sale, pe atât de multe sunt și tablourile care pot fi asamblate într-o mare ramă. Tabloul lui Tifi ar trece neobservat.

— Un cadou mic nu este suficient pentru mama, îi spune Tifi lui Oskar privind gânditor pe fereastră, spre marginea pajıştii, unde susură râul micuț.

Tifi vrea să meargă la râu. Apa cristalină sună atât de placut atunci când se învolburează, iar Tifi poate sta ore întregi între pietrele de pe mal, jucându-se și adunând pietricele... O clipă!

— ASTA ESTE! exclamă Tifi. Off, Oskar, cum de nu m-am gândit înainte? Îi voi da mamei o piatră! Una pe care o voi găsi chiar eu! Sunt sigur că va fi cea mai frumoasă piatră pe care a văzut-o vreodată mama... Dar ce zic eu? Cea mai frumoasă piatră care a fost găsită vreodată de un iepuraș!

Respect părintele Tifi chiar este entuziasmat de idee și vrea să înceapă imediat căutarea. Și cum nu vrea să mai piardă vremea, se suie pe pervazul ferestrei și sare în grădină. Deși nu avea voie să facă asta!

Și, deodată, ziua arată cu totul altfel! Soarele este mult mai strălucitor, aerul are un parfum încântător, iar apa pare că întreabă:

— Ei bine, cine va găsi cea mai frumoasă piatră?

— Eu! Cu siguranță, eu! răspunde Tifi și se pune pe treabă.

Tifi își suflecă mâneurile hainei, pentru că, dacă se întoarce acasă cu hainele ude, mama ar putea ghici

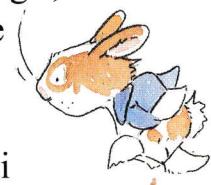
Respect pe surpriza de ziua ei – iar Tifi nu vrea să se întâmple aşa ceva... În plus, ar fi ceva copilăresc, nu?

Tifi știe că la cotul apei erau cele mai multe pietricele. Acolo, apa nu curge atât de repede și nici nu duce pietricelele cu ea.

Tifi găsește deja o pietricică de culoare gri. Iar, ca să găsești aşa ceva, chiar trebuie să fii un excelent căutător de pietre.

Pietricelele arată minunat, cum stau ele cuminți în apă. Unele au linii și chiar pistruii. Unele sunt roșietice, altele sunt mai degrabă maro. Unele sunt gri, dar cu forme speciale. În orice caz, toate sunt interesante, iar Tifi nu se poate hotărî pe care să le ia pentru mama lui. Pe de altă parte, n-a spus nimeni că mama ar trebui să primească doar O SINGURĂ pietricică.

— La urma urmei, pot să adun câte pietricele vreau, spune Tifi. Și chiar asta face acum.

El caută multe pietricele și le duce pe mal, lângă Oskar. Mâncurile hainei s-au udat, iar Tifi se hotărăște:

— Dar... astea ar trebui să fie de ajuns!

Dar ce înseamnă asta? Când Tifi vrea să-i arate lui Oskar colecția de pietricele, acestea arată brusc altfel. Nu mai sunt roșii sau maronii, liniile nu mai sunt chiar aşa frumoase, nu mai sunt bine definite, iar pistruii... au dispărut!

Soarele a uscat intre timp pietrele, iar acestea sunt toate... gri!

Tifi se neliniștește. Nu putea să-i dăruiască mamei sale aşa ceva... pietricele gri! N-ar mai fi un cadou atât de grozav!

— Cel mai bine ar fi dacă pietricelele ar fi ude tot timpul! se gândește Tifi. Așa că îi vine cea de-a doua idee genială pe ziua de azi. Tifi ajunge acasă, intră din nou pe fereastră și ia cel mai mare borcan, în care se aflau purici de apă pe care îi prinsește cu bunicul său, ca să-i poată observa în liniște. Din fericire, borcanul e din nou gol. Tifi îl spală și-l umple cu apă de râu, apoi pune pietricelele înăuntru și imediat reapar culorile și modelele pe ele. Ce minunăție! Sunt încântătoare! Tifi pune și niște plante de apă și, gata, cadoul e pregătit!

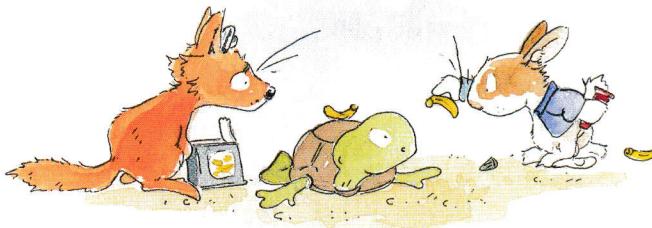
A doua zi, toți membrii familiei Păpădie îi dăruiesc cadouri mamei, iar mama se bucură pentru fiecare.

Când Tifi îi dăruiește borcanul cu pietricele, mama îl aşază pe pervazul ferestrei, între florile ei preferate, și spune:

— Tifi, scumpul meu băiat, mi-ai dăruit râul! Cum ai reușit?!

— N-a fost greu! răspunde Tifi fericit că mama se bucură atât de mult.

Atunci când trebuie să se joace sau să facă ceva, Tifi nu se desparte niciodată de prietenii săi, Neri Țestosul și Clara Degetar. Cei trei sunt de nedespărțit.

Ce păcat că Arne nu poate fi cu ei de dimineață! Toți patru formează o adevărată echipă! Li se spune „Patru Pietricele”, deoarece își petrec timpul pe malul apei, ca pietricelele.

Dar Arne e prea mic ca să meargă la grădiniță. De fapt, a fost mic până acum, pentru că azi trebuie să vină la grădiniță. Era un eveniment foarte așteptat!

Tifi încă își aduce aminte de prima sa zi la grădiniță Poienița fermecată. Mama îl adusese aici, dar apoi Tifi a trebuit să rămână singur. Pe atunci nu-i cunoștea nici pe ceilalți copii, nici pe doamna Primula! De aceea, Tifi vrea acum să-l întâmpine el primul pe Arne, ca să nu se simtă singur.

Dar și ceilalți copii îl așteaptă nerăbdători pe Arne.

— Dar când vine? întreabă nerăbdătoare Luisa Gărița când audе soneria.